

Di sheynhayt

Geshnitst hot a mayster,
getokt fun a shteyn
a vunder, a kishef -
di sheynhayt aleyh.

Getokt, vi a naket,
a durkhzikhtik logl,
un lang zikh geshpiglt
in yedn ir nogl.

Un shoyh af der elter,
grov un geboygn,
dershlifn hot er
ire loytere oygn...

Di sheynhayt hot ufgelebt.
Plutsem dershrokn -
fremd un farkhidesht
gekukt afn zokn,

a blits geton -
sheyn, vi der kholem aleyh,
un nelem gevorn
tsurik inem shteyn.

Die Schönheit

Es schnitzte ein Meister
und drechselte aus einem Stein
ein Wunder, einen Zauber -
die Schönheit selbst.

Er schuf sie als nackte,
durchsichtige Haut
und spiegelte sich lange
in jedem ihrer Nägel.

Und in hohem Alter,
schon grau und gebeugt,
vollendete er
ihre klaren Augen...

Die Schönheit erwachte zum Leben.
Plötzlich, erschrocken,
fremd und überrascht
schaute sie den Greis an,

blitzte kurz auf -
schön, wie der Traum selbst,
und verschwand
wieder im Stein.

די שיינהייט

געשניצט האָט אַ מייסטער,
געטאַקט פֿון אַ שטיין
אַ ווונדער, אַ קישעף -
די שיינהייט אליין.

געטאַקט, ווי אַ נאַקעט,
אַ דורכזיכטיק לאַגל,
און לאנג זיך געשפיגלט
אין יעדן איר נאַגל.

און שוין אַף דער עלטער,
גראָוו און געבויגן,
דערשליפן האָט ער
אירע לויטערע אויגן...

די שיינהייט האָט אופגעלעבט.
פֿלוצעם דערשראַקן -
פֿרעמד און פֿאַרכידעשט
געקוקט אפֿן זאַקן,

אַ בליץ געטאַן -
שיין, ווי דער כאַלעם אליין,
און נעלעם געוואָרן
צוריק אינעם שטיין.

1963